

centrale velfærdsmål? Regeringen ved, hvor den har SF i den diskussion.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg var inde på sygehusene i mit indlæg, og det var finansministeren også i sit svar. Jeg ved godt, det ikke ligefrem er det, der skal forhandles i de nærmeste dage, men jeg kunne godt tænke mig, om finansministeren ville bekræfte eller det modsatte, at det nok er sådan i den decentraliseringsproces, der har været siden 1982, at både på sygehusområdet og en række andre områder i det offentlige skal forholdene nogle steder hæves til et højere niveau, og andre steder skal man gå den modsatte vej. Der kunne måske komme nogle gevinster i form af forøget effektivitet, så vi kunne få noget for de begrænsede midler, der er sat af, altså at borgerne rent faktisk får den nødvendige service, hvis vi fik rettet tingene til efter den lange decentraliseringsproces.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Til det sidste spørgsmål vil jeg sige, at jeg tror såmænd ikke, behovet samlet set er at centralisere mere i vort samfund. Men det er en vigtig betragtning, at når vi måske er det land overhovedet, der har decentraliseret den største del af den offentlige økonomi ud til det lokale styre i amter og kommuner, kan ingen regering og intet Folketing komme uden om at sikre en samordning af den økonomiske politik mellem det overordnede behov for landet og det, som foretages ude i amter og kommuner.

Jeg er enig i det, indenrigsministeren sagde før, for i virkeligheden har det jo givet anledning til en hel del beundring ude i verden, at vi har kunnet få disse i og for sig modstridende hensigter til at gå så tilpas pænt op i en højere enhed, som vi har kunnet i Danmark. Det er også derfor, jeg lægger så utrolig megen vægt på, at vi fortsat kan få det forhandlingsystem til at fungere, så vi ikke skal ind i den form for centralisering, at det er Folketinget, der direkte skal definere indholdet af rammerne for kommunerne. Kommunerne og amterne skal selv have et væsentligt forhandlingsmæssigt medansvar for de rammer.

Så skal jeg kun sige til det, hr. Søvnald sagde, at det er jo helt åbenbart, at byggeriet er en flaskehals, og at den langsigtede eller bare mellemfristede løsning selvfølgelig er at få uddannet nogle flere folk til den sektor, så den ikke er

en flaskehals. Jeg mener, hr. Søvnald for så vidt rammede problemstillingen meget klart ind. Hvis der overhovedet ikke er nogen styringsmuligheder for den private del af efterspørgslen, kan det i meget høj grad og i for høj grad virke som en bremse for i og for sig politisk højt prioriterede projekter som renovering af skoler eller bygning af nyt socialt boligbyggeri. Derfor har vi brug for et større klaviatur at spille på, men det tror jeg vi kommer tilbage til senere på sæsonen.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne takke for debatten i dag.

Det har været et gennemgående træk – ikke blot hos regeringen, men også hos flere ordførere – at man ikke finder det betimeligt, at vi drøfter disse emner her i Folketinget, fordi man finder, at regeringen skal have uindskrænket ret til selv at råde. SF har en anden opfattelse, som det også er fremgået af debatten. Vi finder, at når det er en så væsentlig del – det er faktisk to tredjedele af de offentlige udgifter, der er tale om – er det rimeligt, at det ikke kun er finansministeren og indenrigsministeren og nogle embedsmænd, der har mulighed for at deltage, men at også vi her i Folketinget har mulighed for at give udtryk for, hvad vi mener om de forhold.

Regeringen og Socialdemokratiet har givet udtryk for, at med hensyn til regeringsprogrammet og valgløfterne har den aldrig lovet, at de skulle gennemføres sådan lige i løbet af ét år. Det har SF sådan set heller ikke sagt, og det har vi heller ikke lagt op til i vores forslag til vedtagelse. Der står ikke noget om, at det nødvendigvis skal være i 1999, det hele skal gennemføres. Det ville da være rart, om det kunne være sådan, men det står der rent faktisk ikke noget om, så man behøver ikke af den grund stemme imod forslaget.

Regeringsprogrammet er gældende for 4 år, og regeringen kunne jo passende sikre råderum for kommunerne, så der blev taget ordentligt hul på tingene, og man i hvert fald i løbet af 4-års-perioden også nåede målet. Jeg håber i hvert fald, regeringen mener, at der skal tages så meget hul på det, at det kan nås inden for 4-års-perioden, selv om det ikke tyder meget på det endnu.

Regeringen, Socialdemokratiet og De Radikale har udvist optimisme i allerhøjeste grad på kommunernes vegne. Hr. Klaus Hækkerup sagde, at der nu var plads til en udvidelse på 1-1,5